

Om mee
te nemen!

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Parochie
Heilige Franciscus

P. 6 - 7

Processiepark Ommel:
'Troost vinden we
bij Maria'

juni 2023

P. 3
Kunst in
de Antoniuskerk

P. 4
Stoppende koster
blikken terug

P. 8
Het bestuur zit in de
zomer niet stil

P. 9
Een getuigenis over
huwelijkspastoraat

Een enorm privilege

Pastoor Sacha Steijaert

Dit voorwoord schrijf ik in mei. Samen met april altijd een drukke tijd waarin (vaak) de Goede Week en Pasen vallen, de Communie- en Vormselprojecten ten einde lopen, er diverse vieringen zijn, het beroep op de parochie toeneemt, enzovoort. En natuurlijk de voorbereidingen en vieringen van de Meimaand in Ommel. De viering van de Meimaand is een groot gebeuren in onze parochie (en daarbuiten). In het vorige parochieblad kon u lezen over de renovatie van het processiepark. Nu kijken we terug op de feestelijke inzegening op zondag 21 mei.

Je zou kunnen zeggen: “alweer aandacht voor Ommel?” Mijn antwoord: “inderdaad, dat klopt.” Waarom? Allereerst omdat een bedevaartsplaats in een parochie een enorm privilege is. Een plaats van genade en gebed. Dat mag je koesteren. De gang naar Ommel overstijgt alle grenzen en is een symbool van eenheid. Maria is Moeder, Koningin van de Vrede en daarmee een bron en schakel van verbinding. Verder brengt de bedevaart naar Ommel leven en zet mensen in beweging. Weinigen van ons realiseren zich dat Ommel in de top-3 staat van de drukste bedevaartplaatsen in ons bisdom. In mei was ik onder de indruk van de vele bezoekers. Het gerenoveerde processiepark droeg hier zeker aan bij. Prachtig om te zien, een oase van rust en een plaats van gebed.

Waar de bedevaart een feest van betekenis voor een grote groep is, kan een feest in een kleinere groep ook

een enorme betekenis hebben. U mag namelijk het getuigenis lezen van Daniël van Schijndel. Hij trad op 21 april 2023 in de Antonius van Paduakerk in Heusden in het huwelijk met Femke Proenings. Daniël wil de parochie laten delen in de weg naar het huwelijk en de vreugde van de huwelijksdag.

De parochie wenst hen alle geluk en Gods zegen toe in hun leven en toewijding aan elkaar.

Toewijding ... onze parochie is er vol van. Maar soms komt ook het moment om er na jaren van toewijding een punt achter te zetten. Gewoon omdat het leven een andere weg gaat of omdat het tijd is om het stokje door te geven. In deze editie leest u een dubbelin-terview met Frits Bernards en Frans Kateman uit Someren. Frits, koster in Someren en Frans koster in Lierop. Beiden zijn jarenlang koster geweest en hebben besloten om te stoppen. Frans stopte begin 2023 en Frits zal in de nabije toekomst zijn werk als hoofdkoster neerleggen. Een verhaal over toewijding en voortdurende paraatheid voor de parochie.

Al met al heeft u weer een heel gevarieerd parochieblad voor u liggen. Goed leesvoer om zo de zomer en de rust van de vakantie in te gaan. Een goede vakantie en een mooie zomer!

Alle goeds en Gods zegen,
Pastoor Steijaert

COLOFON

NR 5 | JUNI 2023

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 8 september aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

De inzegening van het Processiepark in Ommel.

Foto: Siris

Redactie:

Luuk van den Einden

Patricia Willems

Arnold Spijker

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Mijn Eerste Communie

Niene, die in april haar eerste Heilige Communie ontving, heeft daarover een stukje geschreven. Haar volledige verslag vindt u op de website.

Op zaterdag 22 april hebben wij de 1e H. Communie gedaan met twaalf kinderen van Someren-Heide in de Lambertuskerk.

Eerst hebben we de voorbereiding gedaan met Jack Swaenen. Die vertelde het verhaal over Jezus. We hebben in een werkboek getekend, geschreven en gekleurd. We hebben naar liedjes geluisterd die gingen over samenzijn en een film gekeken over hoe Jezus is doodgegaan.

Ook hebben we een sponsorloop gedaan bij de Klepper en daarmee geld opgehaald voor kinderen die het moeilijk hebben en wat arm zijn.

De dag zelf: wij kwamen binnen in de kerk onder mooi versierde bogen door met onze doopkaars in de hand.

Wij mochten voorlezen, het Onzevader bidden en de altaartafel klaarmaken. Ook gingen wij naar Maria om daar het Weesgegroet te bidden. Dat hadden we allemaal goed geoefend. Daarna kregen wij als eerste onze H. Communie. Dat was wel een beetje spannend. Daarna ging iedereen naar huis om daar feest te vieren.

Ik heb mijn Communie gedaan omdat ik ben gedoopt en daardoor bij de kerk hoor. Dat vind ik goed omdat Jezus het ook goed heeft gedaan en daardoor iedereen gelijk is. Arm of rijk; gezonde, gehandicapte en zieke mensen; oude en jonge mensen.

Bedankt allemaal die ons hebben geholpen, zeker ook Hanneke en Susan, Jack, en pastor Schevers.

Kunst in de Antoniuskerk

Foto: Els Haasen

Martien Waals

Het geloof is altijd een inspiratiebron geweest voor beroemde kunstenaars door de eeuwen heen. Toen de locatieraad in Heusden op Tweede Pinksterdag een kunstexpositie organiseerde, had die niet zulke hoge pretenties.

De leden wilden de kerk openstellen in het kader van de landelijke Open Kerkendag op 29 mei, om zo mensen bekend te maken met de kerk en hun een ontmoeting te bieden.

Daarnaast moest er ook iets te zien zijn, vond de raad. Artistieke Heusdenaren werden daarom uitgenodigd om hun werken tentoon te stellen. Deze oproep was niet aan dovemansoren gericht. De kerk was omgetoverd tot een expositieruimte waar werken van verschillende disciplines te zien waren: zowel schilderijen als keramiek, glaskunst en quilten. De locatieraad is hen erg dankbaar voor de moeite die zij in deze gevarieerde expositie gestoken hebben. Belangstellenden konden ook extra info krijgen over de ontstaansgeschiedenis van Heusden en de kerk in het bijzonder. De gehele middag vonden bezoekers een aangename verpozing in de kerk.

Kruisweg in ere hersteld

Theo van Heugten, Ad van Seggelen en Tjeu Swinkels

De unieke kruisweg van de voormalige kapel van het oude Sonnehove heeft een plaats gekregen op de begraafplaats Dellerhof in Someren.

Vanaf 1959 behoorden de veertien stenen staties tot de kapel van Sonnehove, tot die gesloopt werd. De staties verdwenen in de opslag, tot ze een nieuw heenkomen vonden in de Pauluskerk van Someren-Noord.

Zeven jaar later werd de Pauluskerk gesloten. Ook de kruisweg werd weer verwijderd en opgeslagen, wachtend op een nieuw onderkomen. Na al die jaren heeft de kruisweg zijn laatste rustplaats op de Dellerhof gevonden, in de hoop dat heel Someren deze nog tot in lengte van jaren mag bewonderen.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Frits Bernards (links) was koster in Lierop en Frans Kateman in Someren.

Het 'visitekaartje' van de kerk: 'Voor het kosterschap moet je tijd hebben én nemen'

Arnold Spijker

Frans Kateman en Frits Bernards namen vorig jaar afscheid als koster in Lierop en Someren. Ze blikken terug op een glansrijke carrière: "Het is heel dankbaar werk."

De klokken van onze parochiekerken luiden niet vanzelf. Je staat er niet altijd bij stil, maar veel rondom de kerk gaat niet vanzelf. Koster zijn regelmatig in of rond de kerk aanwezig, soms wel drie keer per dag.

Wat heeft die koster dan bij de kerk te zoeken? Je kunt het misschien beter omdraaien: wat niet? Hij moet er wel zijn.

Hij is er bij het doorspreken van een huwelijk en een uitvaart. Er moet veel geregeld worden. Dit soort persoonlijke contacten is een van de elementen die het kosterschap erg de moeite waard maakt, vertellen twee voormalige koster. Frits Bernards was koster in Someren en Frans Kateman was koster in Lierop. Na vele jaren koster te zijn geweest, zijn ze beiden in 2022 met 'pensioen' gegaan. Frits verving eerst de toenmalige koster en is daarna door de pastoor gevraagd. Frans kwam in eerste instantie als hulpkoster in beeld. Iemand van het kerkbestuur vroeg hem, waarop hij ja heeft gezegd. Dat groeide uit tot het koster-zijn.

Hoeveel tijd kost zo'n kosterschap?

“Dat varieert per dag en per situatie”, vertelt Frits. “Ik kwam toch wel drie of vier keer per dag bij de kerk.”

“Vaak was ik al een klein uur voor de tijd in de kerk aanwezig”, zegt Frans. Hij vertelt dat een voortraject van een begrafenis intensief is. “Je spreekt met de familie de hele dienst door. Zo'n gesprek kost soms tweeënhalf uur.”

Hoe wordt je koster en moet je daarvoor leren?

Dat is voor Frits en Frans niet hetzelfde.

Frans heeft nog cursussen gevolgd bij het bisdom Den Bosch, legt hij uit: “Je leerde dan vooral over de gebruiken.”

Frits was acoliet in de kerk. Nadat de vorige koster ziek werd, werd hij door de pastoor gevraagd.

Veel van het werk van een koster gebeurt op de achtergrond. Een koster is bij van alles en nog wat betrokken. Daarbij kun je denken aan de voorbereiding en de viering van de liturgie en de sacramenten. Als er iets te doen is in de kerk, staat de koster paraat. Eigenlijk is hij het visitekaartje van de kerk.

De werkzaamheden verschillen per parochie. In Lierop zijn de werkzaamheden verdeeld over verschillende personen. Daarbij valt te denken aan het openen, in gereedheid brengen en afsluiten van het kerkgebouw, het bedienen van de verwarmings- en geluidsinstallaties en meer. “Soms levert zoiets stress op. Een usb-stick die plotseling weigert bijvoorbeeld”, zegt Frans. “Het werk is heel divers.”

“Een begraafplaats wordt bijgehouden door een aparte ploeg, maar in het geval van Someren ben ik de tuin en het plein zelf bij gaan houden”, vertelt Frits. “De kosten van een tuinman werden te hoog.”

“Lierop had altijd veel vrijwilligers”, aldus Frans. “Als koster ben je bij diensten, dopen, trouwen. Je bent betrokken bij het opbouwen van de kerststal, voorbereidingen voor Pasen, de advent en ga zo maar door.”

Wat vinden jullie speciaal aan het koster-zijn?

“Het persoonlijk contact hebben met veel mensen”, vinden ze. “Vooral bij huwelijken en een uitvaart leer je de mensen kennen. Je voelt je meer betrokken.”

Heeft dit invloed gehad op jullie geloof?

“Jazeker, door de directere betrokkenheid met de mensen en de activiteiten in de kerk voel je je dichter bij het geloof staan”, zeggen Frits en Frans. “Toen ik acoliet was”, vult Frits aan, “stond ik naar mijn gevoel ook letterlijk dichtbij.”

De betrokkenheid tot geloof en de persoonlijke contacten maakten het stoppen met het kosterschap ook moeilijk. Voor beiden geldt dat gezien hun leeftijd dit een moment was om te stoppen. Het vertrek van Pastor Jan Zwirs maakte duidelijk dat het goed is om niet te laat te stoppen. “Als je te oud bent, is het werk niet meer goed te doen”, vinden ze.

De twee hebben ook veranderingen in het kosterschap ervaren in de loop der jaren. Elke pastoor legt z'n eigen accenten, leggen ze uit. Dat vraagt altijd afstemming.

“Door de directere betrokkenheid met de mensen en de activiteiten voel je je dichter bij het geloof staan”

Werk je een nieuwe koster ook in?

“De nieuwe koster liep mee”, zegt Frits.

“In Lierop doet een huidige koster veel”, legt Frans uit. “Ze zijn nog bezig met de werving van een ander.”

Wat zou je zeggen tegen iemand die overweegt koster te worden?

“Het is heel dankbaar werk”, zeggen ze. “Realiseer je wel hoeveel tijd het je kost. Voor kosterschap moet je aan de ene kant tijd hebben, maar ook de tijd kunnen nemen.”

Processiepark Ommel onthult 'het geheim van Maria'

Tekst: Arnold Spijker | Foto's: Dymph Bakx

De inzegening van het Processiepark in Ommel op 21 mei was een feestelijk gebeuren. Bisschop Gerard de Korte sprak er over de waarde van Maria vandaag de dag: "Ook nu nog vindt men troost en steun bij de Moeder van de Heer."

Al ver voor 15.00 uur zit de kerk in Ommel stampvol. Niet iedereen vindt een zitplaats meer, maar gelukkig kun je ook in de buitenkerk de dienst volgen. Op het plein voor de kerk is het ook een enorme drukte. Verkeersregelaars leiden alles in goede banen. Trommelend horen we de gilden aankomen. Hierna gaan de gilden ook de kerk binnen. De hele rechtervleugel van de kerk zit er vol mee. Een aantal stelt zich op achter het altaar. Voor de banken hebben de gilden hun trommels uitgesteld.

In de kerk is ook de pers royaal vertegenwoordigd. De camera's klikken en de videocamera's brommen. Het is een speciale dag waar enorm naar uitgekeken is, want vandaag is de inwijding van het vernieuwde park.

Een begrip

De dienst zelf wordt opgeluisterd door het ensemble van Sancta Maria en het Ceciliakoor. Na een woord van welkom door pastoor Steijaert volgt een toespraak van bur-

gemeester Anke van Extel-van Katwijk. "Ommel als be-
devaartsoord en het park zijn een begrip in de regio en
daarbuiten", zegt ze. "Het is een plek waar mensen komen
om een kaarsje aan te steken."

Dat er duizenden mensen komen vindt zijn oorzaak in een
in omstreeks 1400 gevonden Mariabeeld. Het Mariabeeld
kreeg de naam 'Troosteres in Elke Nood'.

'Het geheim van Maria'

Mgr. de Korte vertelt in zijn overweging dat we leven
tussen Hemelvaart en het Pinksterfeest. We zijn in ver-
wachting van de Geest van de Heer. "Aan de enorme be-
langstelling vandaag ervaren we dat de Mariadevotie nog
uitermate bloeiend is", zegt hij. "Ook nu nog vindt men
troost en steun bij de Moeder van de Heer. Dat is het ge-
heim van Maria."

"Waarom bidden we? Of waarom steken we een kaarsje
aan?" vervolgt hij. "We kunnen troost gebruiken en die
troost vinden we bij Maria. Wij hebben vanuit de kerke-
lijke traditie dat prachtige beeld van Maria met het kind.
Maria is de vrouw en moeder die begrip heeft voor ons ver-
driet, ons verlies. Maria is onze troosteres. Zij is eveneens
de Koningin van de Vrede. Het is die Vrede waar we allen
naar verlangen."

Bekroning

Na de overweging zwaaien de vlaggen van de gilden vlak over de mooie hoeden van de andere gildeleden. Deze hoeden worden bijna meegenomen door de wind die de vlag maakt. Het zwaaien van de vlaggen is de eed van trouw aan het kerkelijk gezag.

Pastoor Steijaert zegent de twee kaarsen. Hij bekijkt ze voor de zegening wel kritisch. Hij zegt: "Ik wil wel weten wat ik zegen." Ze kunnen de kritische blik doorstaan.

Na de viering is er een rondgang door het vernieuwde park. Een van de vrijwilligers, Bertus, zegt hierover:

"Deze dag is toch een bekroning op alle energie en moeite die we er samen hebben ingestoken."

Alle staties worden door bisschop De Korte bewierookt. Hierna gaat de processie naar het kerkplein en vindt ter afsluiting de vaandelgroet door de gilden plaats.

Voor de aanwezigen is er aansluitend een informeel samenzijn. Iedereen kan er iets te drinken krijgen. Er liggen eveneens lekkere plakken cake. Later wordt er 'bruin fruit' geserveerd – oftewel bitterballen. Het weer was prachtig vandaag. Een fantastische dag om op terug te kijken.

Het is zomer - maar de parochie zit niet stil

Myriam van den Einden-Geerts

Gebeurt er tijdens de zomer niets in de parochie? Natuurlijk wel! Het bestuur en het pastoraal team blijven zich deze maanden inspannen om alles draaiende te houden.

Binnen nu en een paar weken breekt voor heel veel mensen de zomervakantie aan. Voor veel mensen is dat een periode waarin niets hoeft en de dagelijkse gang van zaken even losgelaten wordt.

Natuurlijk geldt voor het bestuur en het pastoraal team ook dat alles een standje lager gaat. Maar helemaal stilzitten is er niet bij.

Uiteraard blijft het pastoraal team zijn pastorale taken vervullen en kunt u ook in deze periode gewoon aankloppen als u hen dringend nodig heeft. Daarnaast gaan zij al aan de slag met het voorbereiden van het nieuwe werkjaar en alles wat nodig is om er vanaf september weer optimaal voor alle parochianen te zijn.

Het kerkbestuur zet ook een tandje terug, al blijft het dagelijks bestuur contact met elkaar houden. En indien er

dringende zaken zijn die niet tot september kunnen wachten zullen zij ook de andere bestuursleden contacteren. De diverse lopende zaken van het afgelopen jaar worden, indien mogelijk, nog voor de zomer afgerond. We zijn onder andere druk bezig met het afronden van de jaarrekening en voorbereidingen aan het treffen voor alles wat daaruit voortvloeit.

Parochiegids

Deze zomer wordt er ook gewerkt aan een nieuwe uitgave van de parochiegids. Zoals u zich misschien wel kunt herinneren, verspreidde de parochie vorig jaar in september de eerste editie van deze gids. Die is bedoeld om parochianen een handig overzicht te geven van alle informatie voor parochieaangelegenheden.

Om de informatie in de parochiegids actueel te houden, zullen de communicatieafdeling en het pastoraal team deze zomer een nieuwe editie samenstellen voor het werkjaar 2023/2024. De nieuwe gids zal begin dit najaar klaar zijn.

Zomerpelgrimstocht van Asten naar Ommel

In augustus kunt u meewandelen op een bezinnende pelgrimstocht van Asten naar Ommel. Ontmoeting en groeien in gemeenschap met God staan centraal.

Vieren en ontmoeten horen bij elkaar. Op zondag 6 augustus bent u welkom bij de zondagsviering in Asten. Direct daarna gaan we samen lunchen in de bijsacristie met koffie en een kennismakingsspel. Rond 13.00 uur begint de bezinningstocht van Asten naar het Processiepark in Ommel (circa 8 km). U neemt van thuis een souvenir mee waaraan u een speciale herinnering hebt. Wat heeft u geraakt op scharniermomenten in uw leven? We delen samen in vertrouwen iets over onze levensweg en lopen twee aan twee op.

De levensweg van een leerling van Christus richt zich op steeds verder binnentreden in de ruimte van het Godsge-

heim. Dit is groeien in gemeenschap met God. Want God is gemeenschap. De leerlingen van Jezus werden door Christus twee aan twee uitgezonden. We wandelen als emmausgangers. Want waar twee of drie in Zijn naam bijeen zijn, komt Hij als licht in ons midden. Hij onthult de wijze waarop ons leven onderdeel is van een zinvol verband. Als je iets wezenlijks deelt met een ander, dan is er licht op je pad. Christus wordt het licht in je midden waar wandelaars elkaar beluisteren en spiegelen.

In het Processiepark staan we stil bij de kruiswegstaties. Die verbinden we met onze levenservaring. De tocht gaat zoveel mogelijk door het groen, geleid door Arnold Spijker en pastor Schevers. Rond 15.30 drinken we een kopje koffie ter afsluiting. U bent van harte welkom.

U kunt zich aanmelden via pastor Schevers door een mail naar inspiratietocht@gmail.com. Voor vragen belt u gerust 06 24 96 70 35.

Trouwen – de mooiste dag van Femke en Daniël

Redactie

Foto: Niek van de Vondervoort

Op vrijdag 21 april was dan eindelijk het moment daar. Na een maandenlange voorbereiding stapten Femke Proenings en Daniël van Schijndel in het huwelijksbootje. Niet alleen voor de wet, maar ook voor de Franciscusparochie gaven ze elkaar het jawoord. Hoe was de voorbereiding en waarom wilden zij juist ook zo graag voor de Kerk trouwen?

Nadat Daniël in september 2021 voor Femke op één knie ging, volgden al snel de eerste gesprekken. “Gesprekken waarin je vooral met elkaar nadenkt over wat je bij een huwelijk zou willen”, zegt hij. “We kwamen al snel tot de ontdekking dat we over veel zaken op hoofdlijnen hetzelfde dachten. Zo ook dat we voor de Kerk wilden trouwen.” “Je geeft een huwelijk daarmee toch een extra fundering en ook hebben we allebei het idee dat we daarmee ons geloofsleven konden verstevigen”, aldus Femke. En dus volgde spoedig een mailtje en een telefoontje naar het secretariaat van Pastoor Steijaert. Zo gezegd, zo gedaan.

College Tour

Daniël: “De kennismaking met pastoor Steijaert verliep heel goed. Hij kwam bij ons thuis langs, was heel geïnteresseerd in wie we waren en stelde uiteraard ook de vraag waarom we graag voor de Kerk wilden trouwen.”

Het bleef echter niet bij een kennismakingsgesprek. In een reeks van een vijftal sessies werd het huwelijk verkend, en werd ook stilgestaan bij wat de ceremonie zou inhouden.

“We kozen bewust voor een gebedsdienst zonder Eucharistie. Dit voelde voor ons goed.” Daniël kijkt met plezier terug op de sessies: “Het voelde soms wel als een soort College Tour, maar tegelijkertijd was dit ook het leuke eraan: we konden vragen aan de pastoor stellen en hij vertelde dan met veel humor wat de basis is van een goed kerkelijk huwelijk. De sessies zullen me nog lang bijblijven.”

De grote dag

Dan de grote dag, op vrijdag 21 april. Femke en Daniël kwamen om 15.00 u bij de kerk in Heusden aan. Toen alle genodigden en aanwezige parochianen een plaatsje hadden opgezocht in de kerkbanken kon de ceremonie beginnen. Femke werd, in haar prachtige touwjurk, naar binnen begeleid door haar beide opa’s. “Dat ik dit met beide opa’s mocht doen maakte het voor mij extra speciaal”, zegt ze. Onder begeleiding van fraaie muziek van zangeres Jori van Gemert werd de gebedsdienst doorlopen. Mede naar aanleiding van de voorbereidende sessies kozen Daniël en Femke voor een aantal liturgische teksten, waarvan de belangrijkste, het evangelie, uit het boek Matteüs 5:13 komt (“Jullie zijn het zout in deze wereld”). Een bijzondere tekst, geeft Daniël aan, want “dit is onze opdracht, om ons huwelijk smaak en kleur te geven en daarmee ook aan het leven van de mensen om ons heen”.

Femke Proenings (28) en Daniël van Schijndel (29) wonen beiden in Heusden. Femke is eigenaar van een logopediepraktijk in Helmond en werkt tevens als vrachtwagenchauffeur. Daniël werkt voor de gemeente Nuenen en is tevens gemeenteraadslid (CDA) in Asten.

Op vakantie

Diaken Jack Swaanen

De vakantie staat voor de deur. De tijd van ontspanning, avontuur en het leegmaken van ons hoofd. We maken plannen, boeken reizen en bereiden ons voor op een welverdiende onderbreking van het alledaagse. Maar wat als we deze vakantie nu eens benutten om niet alleen ons lichaam te laten rusten, maar ook onze geest te voeden? Wat als we deze periode aangrijpen om andere gewoontes van de wereld te zien, nieuwe indrukken te ervaren en even weg te zijn uit ons vertrouwde bestaan?

Nieuw kleurenpalet

Een vakantie biedt ons de mogelijkheid om de grenzen van ons eigen leventje te doorbreken. We kunnen andere landen bezoeken en kennismaken met verschillende geloofsuitingen. Want geloof is iets wat in elk land en in elke cultuur op unieke wijze wordt beleefd. Door ons open te stellen voor deze diversiteit, kunnen we reflecteren op onze eigen geloofsbeleving. Hoe beleef ik mijn eigen geloof eigenlijk? Wat geloof ik precies? En hoe sta ik in mijn geloof?

Wie weet wat voor schatten we zullen vinden wanneer we ons geloof met nieuwe ogen bekijken

Het is verfrissend om buiten onze eigen vertrouwde omgeving te treden en met nieuwe ogen naar ons geloof te kijken. Misschien ontdekken we aspecten die we nooit eerder hadden overwogen, of komen we tot inzichten die ons wereldbeeld verruimen. Het is alsof we een nieuw palet aan kleuren ontdekken, waarmee we ons geloof op een rijkere en diepere manier kunnen vormgeven.

Spirituele zoektocht

In andere landen, met een andere geloofsbeleving dan in Nederland, kunnen we getuige zijn van prachtige tradities, rituelen en gebruiken. We kunnen ons laten inspireren door de toewijding en de passie waarmee mensen hun geloof beleven. Het opent deuren naar nieuwe manieren van spiritualiteit en kan ons helpen om onze eigen geloofspraktijk te verrijken.

Maar ook als we geen andere landen bezoeken, kunnen we onze vakantie benutten om onze geloofsbeleving te verdiepen. We kunnen boeken lezen, mediteren, reflecteren en met anderen in gesprek gaan over onze spirituele zoektocht. Door de rust en de ruimte van de vakantie, kunnen we dieper graven in onszelf en onze relatie met het hogere verkennen.

Schatten

Want wie weet wat voor schatten we zullen vinden wanneer we ons geloof met nieuwe ogen bekijken. Misschien ontdekken we een diepere betekenis, een hernieuwde passie of een sterker vertrouwen. De vakantie kan een katalysator zijn voor persoonlijke groei en spirituele verdieping.

En wie weet, misschien brengt de vakantie wel een nieuwe dimensie in je geloofsleven. Durf deuren open te gooien en laat jezelf verrassen. De wereld wacht op je, en jij wacht op de wereld. Een avontuur vol nieuwe ervaringen en verrijkende ontdekkingen.

Fijne vakantie en laat je geloof schitteren als nooit tevoren!

Persoonlijkheidstest?

Patricia Willems

Onlangs kwam ik op internet een eenvoudige versie tegen van de afbeelding op deze pagina. Half hand, half duif, goed bedacht en knap getekend. Volgens de website was het een persoonlijkheidstest. Welk van de twee, hand of duif, je het eerst ziet, zou iets zeggen over hoe je in elkaar zit. De hand staat voor veiligheid en vasthouden aan het oude, de duif zoekt ruimte en vernieuwing. De één wil blijven zitten, de ander juist wegvliegen. Het is hoe dan ook een symbool om over na te denken. Zelf heb ik veel behoefte aan vertrouwde dingen, maar ook aan creativiteit en ruimte. Het is lastig om daar een balans in te vinden. Zonder die balans is er stress of verveling, of allebei (echt!).

Iedereen zal dat wel een beetje hebben. En wat voor een mens geldt, geldt ook voor een groep. Dan heet het cultuur. Een bedrijf dat alleen vasthoudt aan het oude raakt uit de tijd, en een bedrijf dat steeds alles vernieuwt zal doordraaien of minder herkenbaar worden voor zijn klanten. En dat geldt ook voor de Kerk.

Onderscheiding

Als er één organisatie is die al eeuwenlang haar boodschap, visie op het leven en uitingsvormen koestert en aan volgende generaties doorgeeft is het wel de Kerk. Maar ook, als er één organisatie is die moeite heeft met het vloeiend en met breed-gedragen visie

doorvoeren van vernieuwingen is het de Kerk wel.

Het is per definitie moeilijk om een groep met een oud erfgoed tot verandering te bewegen. Bewaren en vasthouden gaan moeilijk samen met aanpassen en veranderen. Het vraagt om een helder zicht op de actuele situatie. Het vraagt om onderscheiding, om te zien wat onder al hetgeen je als groep koestert echt van waarde is en bruikbaar voor deze tijd. Het vraagt om dialoog en om visie. En het vraagt om keuzes, om het lef om ergens echt voor te gaan – voor de bewaarde oude dingen en de op te zetten nieuwe.

Ga er maar aan staan. Dit is nog erger dan de zolder opruimen!

Nieuw leven mogelijk

Daarom zag ik dat hand-duif-plaatje dus ook als een prachtig beeld voor de Kerk van deze dagen. En als een leuke uitdaging voor mijn creativiteit.

De beide helften van de afbeelding staan volledig in hun recht en zijn een natuurlijk aspect van Kerk-zijn en mens-zijn. Ze zullen met elkaar worstelen, tot blijkt dat er na de gemaakte keuzes echt nieuw leven mogelijk is. De lijnen zijn daarom ook geen lelijke kluwen krassen: beide helften hebben hun eigen plaats en mogen verbinding met elkaar zoeken tussen hemel en aarde. Want samen is er altijd méér te ontdekken.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Eropuit

“...en dus hadden alle apostelen Jezus gezien nadat hij uit de dood was opgestaan.

Maar ze waren bang voor de mensen die Jezus doodgemaakt hadden.

Daarom vertelden ze het verder aan niemand.

Ze hadden zelfs de deuren en ramen stevig op slot gedaan.”

Papa zit met Frank en Francy op de bank. Hij leest voor uit de Kinderbijbel. Voorlezen vinden ze alle drie reuze gezellig. En de plaatjes in de Kinderbijbel zijn zo mooi!

Op de tafel brandt dan ook altijd een kaars. De kaars van de levende Jezus.

Papa leest verder:

“Jezus had juist gezegd dat ze alles wat hij gezegd en gedaan had aan alle mensen moesten doorvertellen!

Maar dat was nu nog veel te moeilijk en te eng.

Tot de Heilige Geest kwam...”

Frank slaat de bladzijde om.

“Ieks!” roept Francy meteen, “BRAND!”

Papa moet lachen. Op het plaatje staan mensen met vlammen op hun hoofd.

“Doet dat geen pijn?” vraagt Frank aarzelend.

“Nee hoor”, zegt papa, “dat zijn geen echte vlammen.

Die vlammen betekenen dat de apostelen kracht kregen en van binnen helemaal warm en enthousiast werden.

Ze begonnen allemaal door elkaar te bidden en te zingen.

En daarna waren ze heel blij en heel moedig, en ze gingen eropuit.

Nu durfden ze het verhaal van Jezus wel overal te vertellen!”

“Waar gingen ze dan heen, papa?” vraagt Francy.

“Nou, ze begonnen natuurlijk eerst in hun eigen land, zeg maar in Israël. Maar daarna gingen ze ook naar landen in de buurt.

Vooraf naar Turkije en Syrië en Griekenland, maar ook naar Rome.”

“Rome!” roept Frank enthousiast. “Daar is oma geweest! Met opa...”

Ineens is hij verdrietig, want opa is er niet meer.

“Klopt” zegt papa, “maar je weet het, hè: Jezus leeft!”

En ze kijken alle drie naar de kaars op tafel.

“Gaan wij deze zomer ook naar Rome?” vraagt Frank.

“Nee”, lacht papa, “wij gaan naar Frankrijk.”

“Dan zijn we net apostelen”, denkt Francy hardop,

“want wij gaan er ook op uit naar een ander land.”

Nu klapt Frank dubbel van het lachen.

“Nee joh! Dan zouden we daar iedereen over Jezus moeten vertellen! In het Frans!”

